

דברי הכפר

שי
אעולל כגסן
שארית הרחש
ואשלח מנחה לך
מומרת לבי —
כל שיד העצב
לא עקרה משרש
שקדיס-הועם
לא שדף עוד בי.

ארפד הסנא
זכרונות כנרת,
ורד שמי הבקר
בין עצי הגן,
זהב הצהרים
במרחב רוגע
ולילך הערב
על הרי גולן.

זכר ליל הסהר
על חלקת המים.
זו תרועת האשר
בעלות ימי,
כבשני תולעת
בה אקשר הסנא
ואשלח אליך —
התשמה לשי?

מספר 827

י"ט באב תשמ"ג

29.7.83

כפר הנשיא

הנה נפתח

*** בערב שבת חגגנו את חג האהבה - ט"ו באב - בארגון למופת ובאווירה נעימה בבריכה.

בין שאר האמנים הוכיח אדם מ. את כושר ביטולו המהיר גם בספרדית וצרפתית. לכל מי שצפה בו רצינו רק להבהיר, שלא תמיד הוא נוהג לנגן עם גיטרה מעל הראש ועיוותי פרצוף. חן חן לכל המארגנים הצעירים שעמלו וטרחו.

*** ביום רביעי עלו כאש כ-2500 דונם של שטח מרעה שלנו. כנראה ישנו בקירבה בית-קברות צבאי לחללי האויב, שחיילינו ניסו לנקות ולבער לקראת ביקור של אנשי הצלב האדום מג'נבה. מספר לא קטן של חברים ירדו למטה ולכמה שעות של מאבק נגד האש. נמסר שתוגש תביעת נזיקין לצה"ל.

*** ברוכים הבאים - ג'נט ולוי, וגם צביה פ.

*** החדר הכחול נוקה וקורצף בפעם המי יודע כמה - הפעם ע"י אדי. בשעתו הבחנתי במכשיר חדש: כיסא רופא שיניים. מיועד בעיקר לפיתוח שרירי שלוש האצבעות השמאליות של רגל ימין. למשתמשים במקום - אנא נסו לשמור על סדר ונקיון.

*** בפגישה שנערכה ב"מקלט" בשבת האחרונה נפתחו רשמית עונה נוספת של אימוני ראגבי - והרבה פחיות בירה.

*** ילדלי ביה"ס המקומי עסוקים בשבוע פעילות בנושא "יציאת מצרים". ישנה תוכנית לפתוח במחנה-קבע בין מגרש הכדורגל לצאן למעלה, ומי שמעוניין יכול לתרום מכל הבא ליד להקמת המקום.

*** אורי א. סיים 4 שנות לימוד הנדסת מכונות, השבוע!

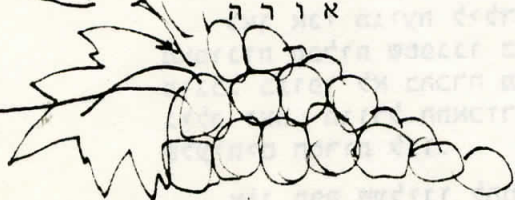
*** החלמה מהירה למיקה ב. הנמצאת בב"ח צפת.

*** מהמרפאה מוסרים שמסתובב וירוס-שלשולים והקאות במשק. חברים מתבקשים לשתות הרבה ולהישמר.

*** אמיר גולן חזר מתחרויות השחייה בגרמניה עם תוצאות טובות. תשאלו אותו.

*** מאורע השבוע היה, כמובן, חתונתם של יאיר ודורון. מזל טוב לכל המשפחה. ובזאת נסיים.

שבת שלום
אורה

כנרת כנרת

חווייה אמיתית ! פשוט חוויה ! מימי לא ראיתי את הכנרת רוגשת כל-כך ! ואין פלא, היה ממה להתרגש. מתברר, שאכן אפשר להוציא חלק ניכר מתושבי כפר הנשיא משלוותם ולהושיב אותם על שפת הים "שלנו".

הרוח החמימה ליטפה והנעימה, ופני החברים והילדים קרנו ממש, לא רק מאור השמש השוקעת, אך גם מנחת.

אני בטוחה שאני מדברת בשם כל הציבור, שברצוני להודות לרג'י והצוות שלה על השעות היפות שהעניקו לנו בשבת האחרונה. ארגון למופת ורצון טוב - והרי לכם פעולה מוצלחת.

דרך אגב, שמעתי שאמרו לרג'י: "אנחנו יודעים שתמיד יש לך משפחה גדולה והרבה אורחים לארוחה של מוצאי-שבת, אבל להזמין 250 חברים - כל הכבוד!"

א ל ז ה ושוב תודה

קייטנות ילדי אלי"ן

קורה לפעמים שבאפרורית היומיום אדם מוצא את עצמו מופתע ונפעם. אני מתכוונת לשבוע שעזרתי לאנגה בקייטנת ילדי "אלי"ן".

ראשית, אנגה. במשך היכרותי הארוכה עם אנגה (כמעט 40 שנה), גיליתי את אופייה הרב-גוני. ההומור העדין, האנושיות, והילדה השוכבה המשתקפים מכתובתה. הליכותיה הנעימות, חריפות לשונה וחברות אמיתית. אדם שמנסה לחיות לפי עקרונות שהציב לעצמו בראשית דרכו. לא, זה לא מלאך ולא על-אנוש, פשוט אחד מהאנשים הלא מעטים שמתהלכים בינינו ועושים. (תסלחי לי, אנגה, אך הכל אמת). בשבוע זה גיליתי את אנגה העקשנית, שמול מכשולים רבים הצליחה להרים מפעל, שכל בית כפר הנשיא הרוויח ממנו. כל מי שבא במגע עם ילדי ומלווי "אלי"ן" למד פרק חשוב בנפש האדם. תודה, אנגה.

אני רוצה להזכיר את אנשי הצוות שלנו. אבישי, שרון, פנינה, תד החמוד מהמתנדבים ששר וניגן שירי אהבה ותקווה לילדים המוקסמים, ואם לא הבינו את מילות השיר - הבינו היטב את המסר שהוא העביר. הילדים שנכנסו ושיחקו איתם. רג'י שעשתה עגילים לבנות ואיפרה אותן להנאתן. קרול, וג'ים שבנה מישחקים, ואם שכחתי משהו - סליחה. אני רוצה להזכיר את המשפחות המאמצות שנתנו לילדים חוויה שכמה מהם מזמן לא חוו, להימצא בחיק משפחה אוהבת, חמה, ובעיקר - שקיבלה אותם כמות שהם.

התפעלתי מהצוות המלווה. מכוחם הנפשי לעמוד יומיום מול המשימה הקשה של טיפול בילדים, מגישתם האוהבת והחינוכית ומהתייחסותם אל הילדים כילדים רגילים לכל דבר, להוציא את המיגבלה הפיזית.

כאן אני מגיעה לילדים עצמם. כל אחד מפחד מהבלתי-ידוע ומושפע מאמונות תפלות שספגנו בעברנו. נדמה לי, שכחברה למדנו השבוע שאדם מוגבל בגופו לא בהכרח מוגבל בשכלו. מי שאירח אחד מילדי "אלי"ן" גילה זאת. הגורל התאכזר להם והם מפתיעים באופטימיות ובשמחת חיים שלעיתים חסרות לנו.

אין ספק שעלינו להמשיך במפעל מבורך זה ולהפוך את האירוע לדבר קבוע, ואולי לנסות ולשכנע משקים אחרים בגליל להצטרף לפעולה זו. רחל אבידור

הרב צבי יוסף

כולנו הרבינו לצלם בשבוע הקליטנה לילדי אלי"ן, וכשיחזרו
הצילומים נקיים תערוכת זוטא.

בינתיים כמה הבזקים משבוע יוצא דופן זה.

הבזק א'

בערב הראשון לקחה המשפחה המאמצת את ח. למשק הילדים. ח. בת השמונה
יושבת בעגלת-נכים ואינה מסוגלת ללכת. היא התלהבה מאוד מבעלי-החיים
השונים. הביטה ארוכות בכיבשה וטליותיה, שאחת מהן צלעה. בטבעיות גמורה
אומרת ח.: "איזה טלה מסכן. הוא לא יכול ללכת."

הבזק ב'

בין הילדים גם מ., ילדה בדרונית. בשבת הכנו ארוחת-בוקר לילדים
וכולם קירבו את העגלות לשולחן והתחילו לאכול בתיאבון. לוחשת מ. לשכן
היהודי שלה: "אתם עוד לא בירכתם".

הבזק ג'

בערב השני חיכו הילדים, רחוצים ומסורקים, שיבואו שוב המשפחות
המאמצות לקחת אותם לבתים. כשהגיעה המשפחה של ע. הוא צעק בעליצות לעבר
הצוות המטפל: "שלום! אני הולך אל ההורים שלי".

הבזק ד'

בוקר אחד הכינה רות נאי תוכנית פנטומימה לילדים. נשלחה הזמנה
פתוחה לביה"ס המקומי, וגם מהגנים הגיעו. כיתת "מרום" רחשה ילדים
ישובים על כיסאות, שולחנות, בעגלות-נכים וגם הריצפה התמלאה עד אפס
מקום. בשיא ההצגה ניפחה רות בלונים והעיפה אותם לעבר הילדים - בלון
לבן, בלון כחול, בלון ירוק. ילד כיתה א' שלנו הצליח לתפוש בלון אדום!
פניו זהרו. פתאום שם לב שילד אחד בעגלה נשאר בלי בלון. בלי להסס
העביר את הבלון אליו ובשקט חזר למקומו.

א נ ג ה

מ ז ל ט ו ב

לשרונה ולדוד
ולמשפחת גרשמן

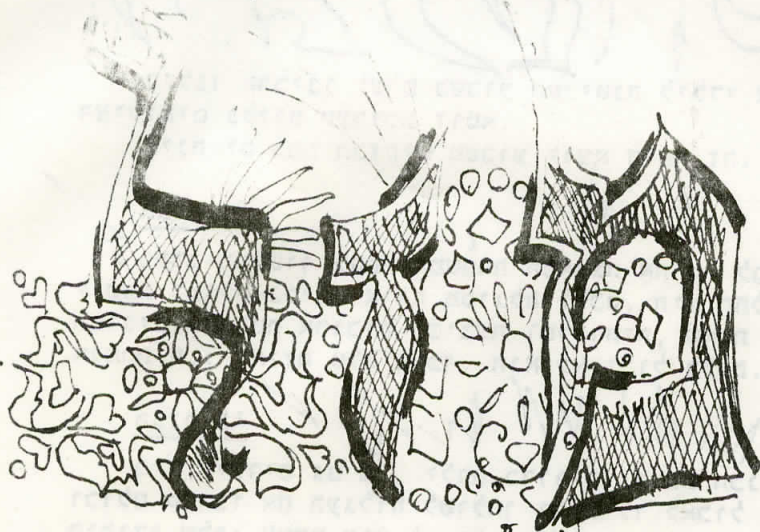
להולדת הבן - הנכד

מ ז ל ט ו ב

ליאיר ולדורון

לניסויים

ושפע נחת לבטי ולמיכאל
ולכל המשפחה

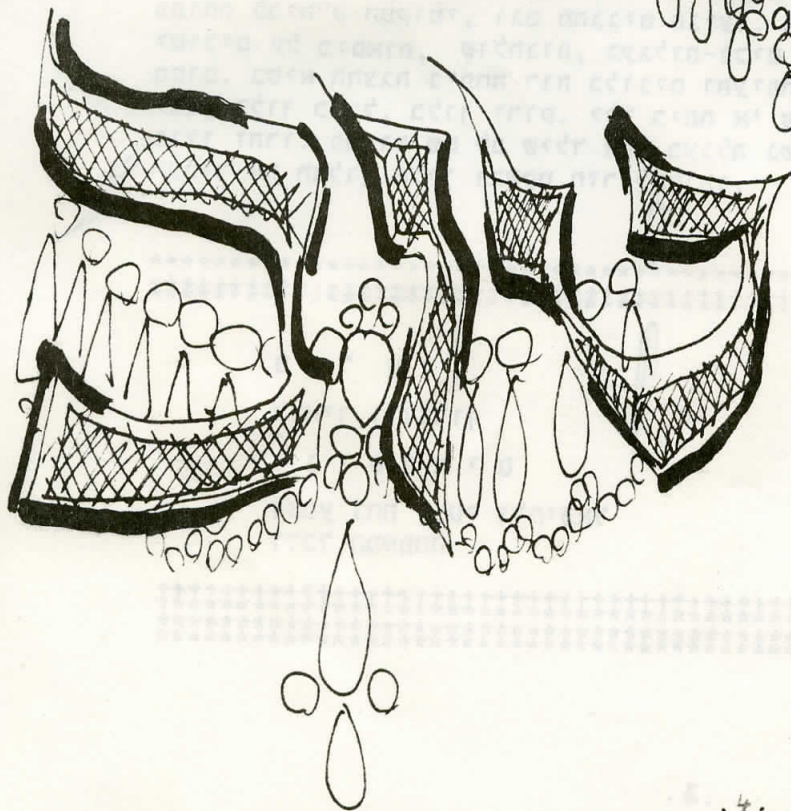
י מ ל נ י ש ו א י ל ך

3.8. שילה והנרי בן-יהודה

שירה ויואב פק

5.8. ליאורה ורוני ויינשטיין

6.8. מירב וגידו איתם

י מ ל ה ו ל ד ח

31.7. אודי וגנר

מירב עמר

1.8. בטי דוארי

נחמן אנגלסברג

אורה נמלי

אורלי וייסבורט

ינאי קולט

אהוד אלמן

2.8. שירה פק

סימונה ברקן

רועי בולשינסקי

3.8. דליה וגנר

מיכל גוטר

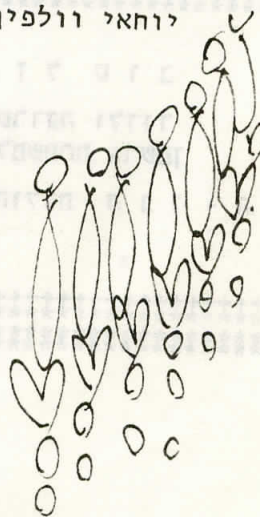
4.8. בועז נאי

ליאור בן-זאב

5.8. ציונה סגל

6.8. דוד דבולט

יוחאי וולפין

למה לא נשארנו בארץ מצרים?

בתור הזוג הראשון שעובר את גבול ישראל-מצרים עם מכונית, חשבנו להעביר לכם (הזוגות ה"יותר" צעירים) קצת חוויות.

לאחר שהשגת אוטו מהמשק (חשוב להירשם שנתיים מראש) ושיכנעת את איזי דיבון שחברת הביטוח "הסנה" היא לא היחידה בעולם, והבטחת לנחמן שהמכונית לא תראה חול, והוכחת להורים שלך שחיילים מצרים לא אונסים יותר מכל חייל ישראלי ממוצע. אתה...זז...זז. מתעכבים בגבול בערך שעה - לא בגלל התור, אלא שיש להם איזה 1500 טפסים למלא בערבית, שאתה פשוט חותם את השם עליהם למטה - אבל הכול בחיוך והרבה סבלנות (סבלנות - ראו במילון תחת ירון ס.). כשסופרנו לאנשי הגבול המצרי שלא הבאנו דרכונים, כי בקיבוץ אמרו שמצרים זה לא חו"ל, אמרו לנו לשלוח את המרכז משק לכאן ושיספור את הטנקים השרו-פים מעבר לגבעה... ניחא, גם על זה התגברנו.

מאילת עד נואייבה אף לא מכונית אחת! בגבול עוד אמרו שצפוף בנואיבה בגלל סוף חודש הרמדאן. מה זה צפוף? כל ק"מ בדואי, שני זוגות שוודים ואולי זוג גרמני. רבותי, כיף אדיר. פשוט שממה. שקט, נקי ונעים.

יום אחרי זה דהב. אותו דבר, אולי שתי מכוניות כל הדרך. בדי-זהב יש איזה מלון קטן וכמה קיוסקים, אבל אנחנו "המומחים" הישראלים שיודעים הכול פונים שמאלה קילומטר קודם ונוסעים ישר לחוף דהב האמיתי (מצטער, נחמן, כאן הכביש לא היה זפת כל הדרך). החוף הזרוק, עם הדקלים, עם החול הלבן והמגדל הגבוה. אמרו לנו שיש באיזור בסיס מצרי קטן. נכון, אוהל אחד ושלושה חיילים שלא הית' משייך אותם אפילו לבנים של "כיתת עופרית", בטח שלא בתור חיילים, אולי בתור "גל חדש" (תקליטון השבוע "גלעד מסר והמש-רוקיות"). רגע של אמת: כשעבר ליד האוהל שלנו אחד החיילים לראשונה, הגבתי בצורה טבעית: איפה שמתי את הנשק? לא זוכר אם הכנסתי רימונים לאפוד, רק שלא יקחו אותי בשבי... והעינויים....

רגשות אלו עברו תוך יום, וזה הרבה זמן. כי הם עברו בממוצע של עשר פעמים לפני האוהל, ואני כל פעם חיפשתי את הנשק וניסיתי לזכור, איך אומרים בערבית "תעצור" ו"תרים את הידיים!!!"

הצלילות היו מרהיבות, כמו תמיד, ממש אגדה. מסכה, שנורקל - תאמינו לי, זה כל מה שצריך.

המצרים שפגשנו היו מאוד ידידותיים ונחמדים. כמו שאמרתי, זה לא בעיה ליהנות מהנוף והטבע, גם כשזה בידי המצרים. ההיפך, לעיתים זה נראה יותר אמיתי (לא רואים על החוף בקבוקי "גודלסטאר" וחפיסות "טיים" ריקות בכל מקום).

את כל האוכל לחמישה ימים הבאנו מהמשק. מזמלץ לא לקנות שם אוכל, ואם כן תביאו הרבה נייר-טואלט אתכם. בהזדמנות זו אני רוצה גם להודות למשפחת גליק עבור הצידנית.

נ.ב. לא נתתי את המאמר הזה ל"כל סוטה" משתי סיבות: א, רונן נוטה לאבד "מאמרים לא רציניים" שיש בהם טיפת הומור. ב. לא רוצה להופיע בעיתון שכל שבוע תמונת השער שלו זה גדרות-תייל, קוצים ושדות שרופים.

על החתום (כפי שאריק קורא לנו):
הזוג הנחמד שכולם אוהבים...
אורן ותמר

בינינו לבין

לקראת אסיפה (מי יודע מתי זאת תהיה)

אחרי האסיפה האחרונה חזרתי הביתה משוכנע, שטובת המדינה וטובת הקיבוץ מחייבים אותנו לקלוט ולארץ את אלה שמוכנים ומסוגלים להפיץ קצת תעמולה למען העם היושב בציון. כדי לקדם מטרה זו, יש להביא הנה כל מי שכותב - ספרים, פרסומת לחנויות פורנוגרפיה או סתם מכתבים למערכת - כל מי שמסוגל לתרום לחיי התרבות של הקיבוץ - פרנק סינטרה, וודי אלן, ונסה רדגרייב, למשל - וכל מי שיודע לעבוד טוב - פועלי העולם המובטלים, התאחדו ובואו לקיבוץ. כל מי ששוהה כאן תקופה שבין חצי שנה לכמה שנים מובטח שיהפך לידיד נפש של התא הסוציאליסטי האחרון (הוא מדבר על הקיבוץ??) ולסניגור בלתי-נלאה של ארץ-ישראל סבא (כן כן, זה עם הגעפילטע פיש, וזה עם הקוסקוס, וזה עם האבן ביד וה"שאבעס" בפה, וזה שהורס איצטדיונים למען בית"ר ירושלים).

אבל לא די לו לאדם שהוא חבר קיבוץ מסור ואזרח נאמן של מדינה נאורה זו במחשבה בלבד. הרי אקסיומה היא, שמעשים מדברים טוב יותר מהרבה מילים: החלטתי שאביא לפני האסיפה בקשה שאף אחד לא יוכל לסרב לה לאור הנימוקים הרצוניים-לאומיים-תועלתיים שאפשרוש בפני אלה שנשכר להם מלצפות ב"דאלאס".

ברצוני להביא הנה את כל בני משפחתי הענפה שעודם מצויים בעולם הזה, ולא כדי להקים חמולה חלילה, אלא למען הפצת שמה הטוב של המדינה וכו' וכו' - כל המטרות הנשגבות שכבר נכתבו לעיל (כאן אני כותב בקיצור, אבל באסיפה - בהתלהבות, בפאתוס, בהדגשה החיונית ובדמעות בעיני).

ומה, ישאלו המפקקים, יוכלו לתרום בני משפחתי למאמץ הלאומי-קיבוצי? והלץ התורן יצעק "לא די לנו עם אחד כמוך?" (קריאות-ביניים בעד ונגד, והיושב-ראש הולך הביתה).

כאן ברצוני להזכיר כמה מבני משפחתי שתכונותיהם, כישוריהם ומיו-מנותם עושים אותם לחיוניים להמשך המפעל הציוני.

הדוד לייבל עינווינקל, בן שמונים-וחמש, אבל עדיין שומר על רוב חושיו, אם כי סובל משמיעה סלקטיבית - תכונה שתהפוך אותו לפוליטיקאי מצליח. עשיר מופלג הודות לכמה "שריפות" שאירעו למחסנים וחנויותיו (הכינאי שלו בצעירותו היה "אצבעות חמות" או HOT-FINGER בלע"ז). מומחה לביטוח. אוהב ארץ-ישראל ובנות יפות - שני דברים שקשה למצוא בחוץ-לארץ. יעלה את המפעל שלנו על דרך המלך או באש. קשה לדעת, איך הסתדרנו בלעדיו במשך שמונים-וחמש שנה. מוכן לגור בשיכון המתנדבים, אם יש שוודיות. אין בעיית גיור, הוא נולד יהודי.

הדודה אסתר פיינשווקל, בת שמונים-ושלוש - סופרת. כותבת ספרים, ביניהם כמה שהפכו לרבי-מכר: "למי צלצלו הפעמונים", "חלף עם הרוח", "יוליוס קיסר", "כל מה שרצית לדעת על תיקון פנצ'רים ולא ידעת את מי לשאול", ועוד ספרים רבים שתורגמו להרבה שפות. חושבת להשתקע בארץ והיתה מעדיפה להיות חברה בקיבוץ צעיר. מסוגלת לתרום לבטחון הקיבוץ, כי היא מומחית לג'ודו, קנג-פו והיאבקות טורקית-מצרית.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

הדודן מרצ'לו קרברטו שהוא יליד סיציליה, אבל חי רוב שנותיו בארצות-הברית, בין לאס-וגאס לבין כלא אלקטראז (לפני שסגרו אותו). מומחה לניירות-ערך ולמד להבדיל בין שטרות כסף מזוייפים ואמיתיים, אחרי ש"ישב" כמה שנים טובות. מקובל בחוגי ה"מאפיה", שהם כידוע תומכים נלהבים של המגבית. יש למרצ'לו בעיה אחת. אמא שלו, איטלקיה נוצריה חושבת - אבל לא זוכרת בדיוק - שאבא שלו היה יהודי, אם כי יכול להיות שזה היה מישהו אחר. בכל אופן, מרצ'לו מחפש זהות ומוכן אפילו לחזור בתשובה גם אחרי שהאינטרפול יפסיק לרדוף אחריו. הדודן מרצ'לו יוכל לתרום בשטח הפיננסי. מוכן להתנדב לצה"ל, במיוחד ליחידה קרבית. מצווה לקבל אותו.

עוד בכוונתי לספר לכם על בן-דוד איזיק לוקשנוואסר, בן שלושים (אין לו תעודת לידה), שהוא עובד קירקס; על בת של חבר של סבתא של גיסתי שנחשבה תמיד לבת-משפחה - פיליסטי מורגן שמקצועה "שחקנית" (הגדרתה). ועוד ועוד. האם יש מישהו שיסרב לקלוט או לארח אהבי קיבוץ וישראל אלה שרק במקרה הם ממשפחתי ואינו אהב אותם (!?) להתראות באסיפה.

א ר י ק

מצוות כיבוש - אש

ביום רביעי שעבר נשרף לנו חלק ניכר מהמרעה - כ-2500 דונם.

מובן שיש כמה לקחים ללמוד מהמקרה הזה ועליהם כבר דן הצוות.

התוצאות ייראו בפעם הבאה.

ברצוננו להודות לכל אלה שיצאו להילחם בשריפה, וביחוד לחברות,

ושעמלו קשה וברצון טוב. לו היו יוצאים יותר אנשים, היינו יכולים

להתגבר על השריפה מוקדם יותר ולצמצם את הנזק. לכך בפעם הבאה (שלא

תהיה!)

צוות כיבוי

הצד הציני וצדדים אחדים

(אולפן לכפר הנשיא בספטמבר)

בספטמבר השנה עומדת להגיע קבוצת אולפן חדשה לכפר הנשיא. הקבוצה היא חלק מפרוייקט חדש שאנו מנסים לארגן פה, פרוייקט הגליל שמו. זו תכנית בת שנה שמנסה להגיע לצעירים בתקופה שבין בית-ספר לאוניברסיטה. הכוונה היא, לתת להם תהנסות בשלושה סדרי חיים בארץ: קיבוץ (אולפן), צבא ועיירת פיתוח.

נקבע לייעד את הפרוייקט בגליל, כדי להצהיר באופן חיובי על איזור שכדאי לפתח ואינו שנוי במחלוקת, ואולי גם להדגיש מהי עמדתנו באיזורים שכן מחולקים...

בפרוייקט זה אנו נעזרים במסגרות קיימות: אולפן קיבוץ, גרעין נח"ל לעולים חדשים - "מרוה" ושירות לעם במעלות.

כפר הנשיא נבחר כקיבוץ מארח עקב מיקומו ומועד פתיחת האולפן.

לחברי כפר הנשיא, שהועמסו בקיץ זה במשא רב לטובת התנועה הציונית, אני חושב שמגיע הסבר רחב יותר בנושא האולפנים והחשיבות שיש לתת להם.

הצד הציני של המטבע

נתחיל בכך שאומר, אולפן הקיבוץ מאז ומתמיד היה כלי מספר אחד של התנועה הקיבוצית לגבי נוער יהודי בתפוצות. בצער רב נראה, שעם כל המאמץ שמשקיעים התנועה הקיבוצית והסוכנות בתנועות הנוער, עליה אין מהן. למשל, רק ארבעה מבוגרי "הבונים" עלו ארצה בשנתיים האחרונות. המספרים בתנועות אחרות אינם גבוהים מכך (למעט בני-עקיבא). מעטים מבין היוצאים לאולפנים הם בוגרי תנועה. אולם רבים מכיניהם נשארים בארץ לתקופות זמניות אחרי האולפן ושליש משנים סטטוס וקובעים ישיבתם בארץ. 40% מאלה הפונים לעליה בבריטניה (אשתקד עלו 1300 אנשים) הם בוגרי אולפנים קיבוציים.

במושגי עליה של שנות ה-80 זאת הצלחה כמלוא מובן המילה.

ייאמר עוד שאנו עומדים בקשר עם אותם שחוזרים לאנגליה. אנו נעזרים במחשב, במשרד הקיבוץ, שכולל את הדיווחים מהארץ, ופונים אל הצעירים להשתתף במועדונים בלונדון ובמנצ'סטר. כך הם עדיין חלק ממסגרת חינוכית שמספקת מידע ויעדים לעליה דרך התנועה הקיבוצית.

מסתבר אם-כן שאולפנים היום חיוניים יותר מאשר אי-פעם, כאשר הם אולי מחליפים מבחינה חינוכית ומעשית את תנועות הנוער בעבר.

מדוע כפר הנשיא?

כפר הנשיא הוא בין הקיבוצים הספורים שמחזיקים אולפנים. הרבה קיבוצים מבקשים אולפנים, אבל לא כולם עומדים בדרישות. האחריות שמוטלת על הקיבוץ היא גדולה מאוד, עליו להקציב את מיטב הכוחות לניהול, הדרכה והוראה. במקרים רבים הצלחת הקליטה בארץ היא פונקציה ישירה של טיפול נכון וטוב באולפן. הסוכנות שמה על כך דגש ברור ושמו הטוב של האולפן עובר מפה לאוזן.

(הצד הציוני... (המשך)

כך שאפשר לומר שכפר הנשיא הוא בין הספורים שזכו בנשיאה בעול הכבד הזה. היתרון העיקרי שיש לקיבוץ המארח - מלבד קליטה אפשרית - הוא תוספת כוח-אדם זמני. מובן שמתנדבים לא-יהודיים הם כוח-עבודה זול הרבה יותר מכל בחינה אפשרית. אבל זול עולה ביוקר, ואמנם הביצה שאליה נכנסו בקיבו-צים רבים עקב השפעתם הרעה של המתנדבים, שחלק גדול מהם בני בלי-בית וסתם חסרי עבודה או חסרי אחריות, היא סיבה יקרה מאוד שבשלה כדאי לבקש אחר אולפן, ויהיה המאמץ הכרוך בו גדול ככל שיהיה.

הקבוצה שתגיע בספטמבר היא מאליה בעלת זיקה גבוהה יחסית, אם בדעתם לצאת מראש לשנה ורבים ממשתתפיה - מי שפנו עד כה - חושבים על השתקעות בארץ. בסוף השנה.

אני בטוח שכפר הנשיא יפגין את יכולתו גם הפעם.

אני עצמי מסיים סוף סוף וחוזר למשק קצת לפני הקבוצה הנ"ל. ואת כל יתר קורות העבודה המטורפת שאנחנו מזיעים עליה יום ולילה כבר אספר בעל-פה.

להתראות
אריה וולפין

פירת הלשון

מתוך הבעיות המרבות שהתעוררו עם קום המדינה ועם העליה ההמונית, בעית השפה היתה הבוערת ביותר.

השאלה היתה כיצד להחיות את השפה העברית ולהנחילה למבוגרים. תפקיד זה, ראשון במעלה, היה בידי האקדמיה ללשון העברית בירושלים. חברי האקדמיה - בלשנים ומחנכים, סופרי השכלה וחוקרי לשון, דנו, חדשו ושכללו את השפה. חברי האקדמיה ללשון העברית הם שהכניסו את הכתיב המלא, בכדי להקל על קריאת המלה העברית, ע"י תוספת אמות-הקריאה. גיחוד ווי"ן ויו"דין. יש שמפריזים בתוספת זו בספרות ובעיתונות. זה מתיחס ביחוד לגבי כתיבת יוד במקום חיריק במלים המופיעות גם בתנ"ך, כמו למשל המילה "אשה", המופיעה בתנ"ך בלי יוד ובספרות ובעיתונים בכתיב מלא.

להוכחת דברי אני מצטט כמה פסוקים מן התנ"ך, בהם מופיעה המלה

"אשה":

א. ויקח אלהים אחת מצלעותיו של האדם ויבן את האשה. ויקרא לה אשה, כי מאישה לקחה.

ב. האתה האיש שדברת אל האשה? (שופטים)

ג. ויבוא מלאך אלהים אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה.

בשל הקשר המיוחד שלנו עם התנ"ך אין לנו להתעלם מן הכתיב התנ"כי הטבעי.

לסיכום: המלה "אשה" (מין נקבה) נכתבת בלי יוד. היוד במלה אישה

בא מן המלה איש (מין זכר בנטייה) ומובנה: האיש שלה - בעלה.

אסתר בלק

הערת המעתיקה: הכתבה ניתנת כאן כלשונה וככתיבתה. ר. ג.

כמה מילים על הצופצ'יק

יום אחד אבד לי צ'ופצ'יק של המשקפיים. ליתר דיוק, אבד לי הבורג הקטן המחבר את המשקפיים עם הזרוע, שתפקידה להצמיד אותם אל האוזן. אני מניחה שבקרב בעלי-מקצוע יש שם לזרוע, ואפילו לבורג הזה, אבל לי נראה שלחפץ כל-כך זעיר אפשר גם לקרוא בשם צ'ופצ'יק.

וכך הסתובבתי כמה ימים כשחסר לי בורג, סליחה - צ'ופצ'יק, וכל הזמן קיוויתי שבקרב אגיע אל העיר הגדולה, אכנס לאופטיקאי, והוא יקח את משקפי, ייעלם לקיתון האחורי ויחזור עס... פלא פלאים... משקפיים מתוקנים! אני אשאל כמה עלי לשלם, והוא - בחיור אדיב ונדיב - יאמר לי שהשירות הזה ניתן בחינם (כאילו שלא ידעתי...).

אבל עוד בטרם זכיתי להגיע לעיר הגדולה אמר לי מישהו ממכרי, שיש חבר אצלנו בכפר הקטן המחזיק בביתו קופסה קטנה ובה הרבה צ'ופצ'יקים קטנים, דהיינו ברגים, שיתאימו למשקפי.

וכך הגעתי ערב אחד לביתו של יוסף חצור, והוא נעלם לרגע למרפסת והביא מן הארון שם קופסה של לקח אחד, תיקן את משקפי ומסר לי אותם בחיור. ו... הפלא ופלא... השירות הזה היה לגמרי בחינם, ממש כמו בעיר הגדולה.

עברו חלפו להם ימים ושבועות.

יום אחד אירעה לי התנגשות חזיתית עם חברה כבדת משקל בחדר-האוכל. מעוצמת המכה ניתקה רצועת השעון שעל ידי. התברר שהצ'ופצ'יק של הרצועה עף, התעופף ונעלם. כל הסריקות שערכתי בעמידה, בכריעה ובזחילה, לבדי ובעזרתה האדיבה של מריון, לא הועילו למצוא את ה..... האבוד.

ונזכרתי בקופסת ה..... של יוסף חצור.

ובשעת בין הערביים יצאתי למסע ארוך מ"הפרוייקט הישן" אל "הפרוייקט החדש". יוסף קיבל אותי בחיור ובברכה (לגמרי חינם!), אבל אמר לי שצ'ופצ'יקים מהסוג הדרוש לי הם לא בתחום התמחותו. לשם כך עלי לגשת אל רוי אב.

מכיוון שכל הליכה שלי בשעות בין-הערביים היא תהלוכה בשיירה עם צמד-חמד בנות חמש, לא הגעתי עוד באותו היום אל רוי. אבל כאשר התדפקתי על דלתו כעבור יומיים, קיבלתי צ'ופצ'יק לשעון וגם חיור (והכל כמובן לגמרי בחינם).

זהו זה, סיפור מן החיים. לא מי יודע איזו עלילה מרתקת ומסמרת-שיער, ובכל זאת היא מותירה כמה סימני שאלה המצפים לתשובה.

א. האם יש עוד חברים בקיבוצנו המספקים שירות צ'ופצ'יקים למיניהם?
ב. האם תוכל מערכת "דברי הכפר" לספק לנו מידע מוסמך, מקיף ומעמיק בנושא?

ג. והעיקר - אצל מי נמצא הצ'ופצ'יק של הקומקום?

תמר וולפין

זכרון כשאתה חיה

ללמוד כשאתה רוצה - זה דבר נפלא. להכין שיעורים כשאתה רוצה - זה דבר מקסים. מסקנה: כדאי ללמוד כשרוצים.

הייתה לי תקופה יפה של שנה. למדתי הרבה ורק אז גיליתי, שאני רוצה עוד ועוד ללמוד.

היו לנו ימים ארוכים שמתחילים לפעמים ב-6.00 בבוקר ונגמרים בצה-ריים. והיו ימים שהתחילו בשעה 7.00 ונגמרו בשעה 21.30.

המון המון חומר, מעניין יותר או פחות.

ה"תיכונה" מורכבת מחברי משקים מכל הארץ בני גילאים שונים, מ-23 ועד 60. וזה, לדעתי, מה שעושה את האווירה למיוחדת.

מקצועות שלמדנו:

גיאוגרפיה - בתוספת סיורים

לשון - כתיב נכון

המזרח התיכון

ספרות

היסטוריה של עם ישראל

היסטוריה כללית

תנ"ך כספרות

זהות יהודית (היה מעניין, מרתק, מלהיב)

מחשבת ישראל

פיזיקה רגילה / פיזיקה מורחבת

אנגלית (חולקו לרמות

מתמטיקה)

בחמן רז - בענייני אקטואליה ובענייני קיבוץ - היו הרצאות טובות.

חוגים שונים:

חוג ספרות

חוג אומנות

חוג מקרא

חוג כלכלה

היו גם שיעורי עזר בלשון וכתיב נכון.

וכל זה מחולק לארבע כיתות, כשכיתה אחת מיוחדת, עם חבר'ה שכמעט לא למדו בעבר (ביניהם בן משק אחד), ושאר הכיתות רגילות.

היידע והסבלנות של המורים, זה בהחלט משהו שראוי לציון. חיי חברה

היו עשירים מאוד מאוד.

בילויים: הספקתי להכיר את רוב בתי-הקולנוע בתל-אביב, הפאבים,

מחסן יחידים, וכמה מסעדות טובות.

במסגרת התיכונה בילינו שבוע ימים בירושלים בעיר העתיקה, וזאת

הייתה חוויה. קשה לי לתאר אותה במלים, אבל אנסה בכל זאת:

גרנו בעיר העתיקה ולמדנו במדרשת ספיר. היום היה מחולק כך:

טיול בוקר ב-5.30 עד 8.00 ולאחר מכן הרצאות בנושאי יהדות. בצהריים

(ללמוד כשאתה רוצה - המשך)

טיול ארכיאולוגי של שעתיים. ושוב הרצאות עד השעה 20.00, ובשעה 21.00 טיול לילה, והכול באיזור העיר העתיקה. למשל: הייתה לנו הרצאה בנושא מוסיקה יהודית שזאת הייתה שעה וחצי של "שיגעון", אדיר (אני מקווה שהמרצה הזה יגיע בקרוב למשק, כבר דיברתי עם אודי).

ויש עוד המון המון סיפורים שאני מעדיפה לספר דווקא בעל-פה.

אני רוצה להודות לכם שאפשרתם לי לצאת לתיכונה ואני מקווה שייצאו עוד הרבה חברים לאפעל. לאפעל יש מה להציע להרבה חברים מכל הגילאים.

תודה למשפחתי שהחזיקה מעמד יפה ותודה לשושי ק. שהכינה לי עוגות בימי שישי ולסיום.

נגמרה תקופת גן-העדן וצריך לחזור למציאות היומיומית קשה. אבל

אתגבר.

חנה פ.

ת ו ר ל ק ו ס מ ט י ק ה

עקב מעשי קונדסות נעלמות כל שבוע רשימות

החברות שנרשמו לתור לקוסמטיקה.

לכן, על-מנת שהחברות אכן תדענה מתי תורן,

אנסה דרך חדשה:

כל חברה, בהגיע תורה, תקבל פתק בתא-הדואר

שלה, לפי יום ושעה.

זהו נסיון חדש ואני מקווה שיצליח. אם יש

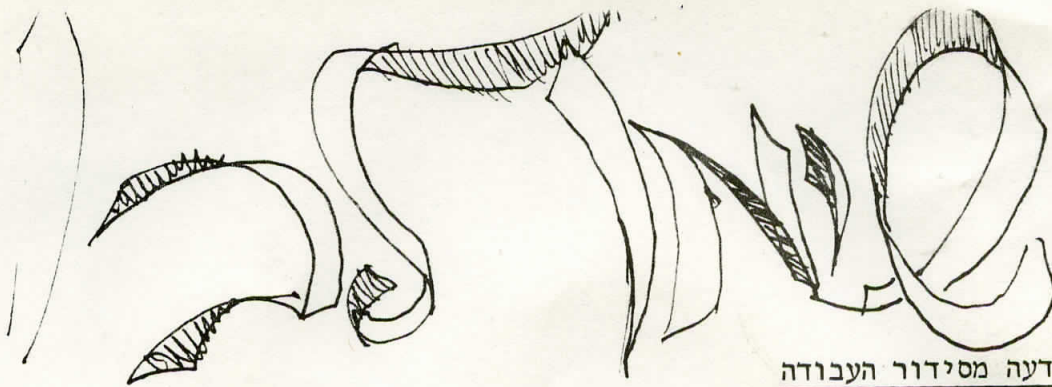
לכן הצעות אחרות, אנא בואנה והצענה.

תודה מראש

רותי מרכס

נ ר ז י כ ר ו ן

י"ג באב - מר הרי אנגלסברג

הודעה מסידור העבודה

חברים, מועמדים ובני-משק (מכיתה י"ב) מתבקשים להירשם לעבודה במסירת חג - לחגי תשרי תשמ"ד.
נא לרשום את עדיפותכם לחצי יום עבודה (4 ש') בין החגים הבאים:

א' דראש השנה - יום ה' 8/9

ב' " " - יום ו' 9/9

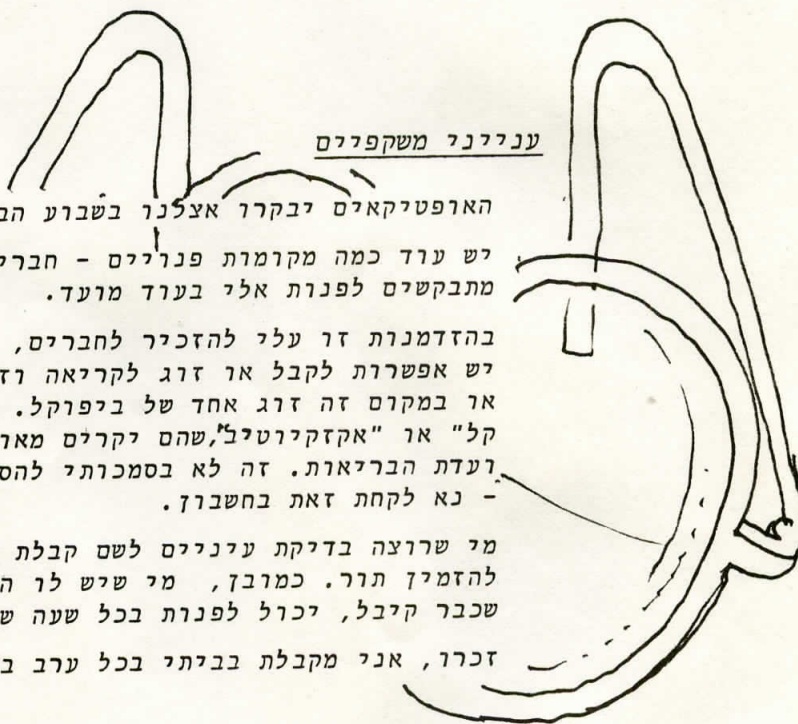
יום כיפור - שבת 17/9

סוכות - יום ה' 22/9

שמחת תורה - יום ה' 29/9

מי שלא נרשם ישובץ לפי צורכי הסידור.

תודה
שרה

ענייני משקפיים

האופטיקאים יבקרר אצלנו בשבוע הבא ביום ו' 5.8.83.

יש עוד כמה מקומות פנויים - חברים המעוניינים בתור מתבקשים לפנות אלי בעוד מועד.

בהזדמנות זו עלי להזכיר לחברים, שבזמן שמזמינים משקפיים יש אפשרות לקבל או זוג לקריאה וזוג למרחק (אם יש צורך) או במקום זה זוג אחד של ביפוקל. חבר שרוצה לקבל "תריפו-קל" או "אקזיוטיב", שהם יקרים מאוד, חייבים לקבל אישור ועדת הבריאות. זה לא בסמכותי להסכים להצואה גדולה כזאת - נא לקחת זאת בחשבון.

מי שרוצה בדיקת עיניים לשם קבלת רשיון-נהיגה אינו צריך להזמין תור. כמובן, מי שיש לו הערות בקשר למשקפיים שכבר קיבל, יכול לפנות בכל שעה שנוח לו.

זכרו, אני מקבלת בביתי בכל ערב בשעה 19.30-20.00.

ג' ין פינקוס

4/7/83

נוכחים: מייקל, איבן, רות ג, ברוס, שרה, לס, יוס, יניתה (מועדת הצעות)
ג'ויס א (מועדת השתלמויות).
חסרים: אירית (קורס), לאה (חופש), אפרים (חו"ל).
מוזמנת: איליין איסטון

24/7/83

נוכחים: מיכאל, אירית, איבן, לס, ברוס, יוס, לאה, רות ג, ג'ויס, שרה.
חסרים: אפרים
מוזמנת: כוכבה

איליין איסטון

מבקשת להפסיק לעבוד כמטפלת אולפן, לאחר 5 שנים בתפקיד. טרם הוחלט סופית על עבודתה בעתיד.

ציונה ס

תחליף את איליין כמטפלת אולפן.

אורה נ

תחליף את קרול ב במשרד. ההחלפה תתבצע כבר באוגוסט. שעות העבודה במשרד יהיו מ-06.30 עד 15.30.

רוני ויטהם

נכנס למפעל, למחלקת השרטוט.

תוספת יום לספרות

כוכבה הסבירה את הצורך להוסיף עוד יום לספרות, כך שהמספרה תהיה פתוחה בכל אחד מימות השבוע. אושר שבתיה ו, תעבוד יום נוסף בספרות כל שבוע.

רות נאי

לאור פניה ממכללת תל-חי, הוחלט לאשר לרות יום עבודה נוסף בתל-חי בשנת תשמ"ד.

יואל וו

יעבוד עם יגאל בן-חיים כאחראים לפרויקט התקשורת, במשך כחודשיים.

ציביה פוטש

תחליף את תמר ו, (שהחליפה את פט) בבישול דיאטה, עד לחזרתה של פט.

פנינה גולן

לאחר פניה מהקופראטיב, אושרה לפנינה תקופת נסיון של שבועיים כסדרנית עבודה. לאחר תקופה זו, תובא הבקשה לאישור סופי בועדת כוח האדם.

עפר סוקול

יכנס לסבב בענפים השונים.

Parents Page

27.7.83

Dear Parents;

All sorts of things have been happening this week in Kfar Hanassi. Here is a short run-down of the scintillating events which have been going on, in case you weren't aware of them!

First and foremost, the WEDDING. We spent a delightful evening running between the amphitheatre and the pool, saying 'Mazal-tov' again and again, drinking lechayim and generally enjoying the wonderful atmosphere that is so special to Kfar Hanassi on occasions like these. Doron looked gorgeous and Yair more handsome than ever. It was a wonderful wedding. Once more, Mazal-tov to Yair and Doron, to Betty and Michael and to all the family, including the extended part of it ... all the members, parents and children of K.H.

It's nice to have Jeanette and Levy home again, although we know that Mrs. Winters has no complaints about her temporary 'daughter' Ilse ben Chanoch who kept an eye on her in Jeanette's absence.

Uri Edelstein, Ossie's son, has just finished four years of Mechanical Engineering at the Technion in Haifa. He is due to go over to Switzerland on an exchange student scheme (because of his excellent results).

Amir Golan, Pnina and Uri's big son, is home from Germany where he took part in various swimming competitions, also with fine results.

Micah, Gruner's wife, is presently in hospital. We all wish her a speedy recovery.

Did you know about the fire on Wednesday last? Over 2500 dunams of our pasture land went up in smoke in spite of the efforts of members to get the fire under control.

Our Rugby team had its first big meeting this week in the 'Miklat' ('pub' to you and me). If they score as many tries as they drank tins of beer, they should have a very good season!

Simona and Sara, our nurses, would like to remind everybody to drink lots and lots of water, tea, juice, — anything, in fact. There is a nasty virus going around which causes diarrhoea and vomiting — in case you haven't noticed!

If you've been wondering why all our kids are walking around in peculiar clothes (or should I say "even more peculiar-looking clothes"?) bare footed, and with an exhausted but contented look on the faces, it's because they are taking part in a camp here at home, run by various teachers, helpers, leaders, etc. Their theme is "Exodus" — from Egypt, that is, not the ship. They have

really thrown themselves into it. They crossed the Red Sea (the Jordan) a few days ago and were due to receive the Torah at the time of writing these lines, from God who was due to make a special appearance on Tel Roman (the water reservoir at the entrance to the kibbutz) instead of Mount Sinai. I don't think I'm alone in saying how I wish we could re-write a bit of history!

Reeva, who gave me the list of birthdays, is going away for a while on holiday, so she has given me the list for the next two weeks. It's lucky we don't have to buy presents for everyone, or we'd truly be broke, wouldn't we? Good wishes don't cost a penny though, and they come from the heart so let's wish EVERYONE ... MAZAL TOV!

9.8.	Joe Rifkind	31.7	Udi Wagner
	Inbal Pearlson		Merav Amar
10.8.	Carol Sherak	1.8.	Betty Doari
	Nachman Katz		Norman Englesberg
11.8	Sheila Ben-Yehuda		Ora Namali
	Sharon Ben-Yehuda Sokol		Orly Waisbort
	Michal Englesberg		Yahai Collett
12.8	Natan Ben-Avi		Ehud Elman
	Colin Primost	2.8.	Shira Peck
	Tamar Weintraub		Simona Barkan
13.8	Gila Doari		Roy Bolchinsky
	Elana Valler (Rene C's granddaughter)	3.8.	Daliah Wagner
	Tootsie Amar		Michal Guter
	Marty Shtrubel	4.8.	Boaz Ney
			Lior Ben-Ze'ev
		5.8.	Ziona Segal
		6.8.	Yochai Wolfin

Anniversaries

3.8 Sheila & Henry
 Yoav & Shira
 5.8 Leora & Ronnie
 6.8 Merav & Gidi
 7.8 Ariella & Yisrael
 8.8 Rene & Johnnie
 9.8 Betty & Yitzchak
 Elana & Roffi
 11.8 Hadassah & Dubi

Shabat Shalom

Edna

Parents Page

27.7.83

Dear Parents;

All sorts of things have been happening this week in Kfar Hanassi. Here is a short run-down of the scintillating events which have been going on, in case you weren't aware of them!

First and foremost, the WEDDING. We spent a delightful evening running between the amphitheatre and the pool, saying 'Mazal-tov' again and again, drinking lechayim and generally enjoying the wonderful atmosphere that is so special to Kfar Hanassi on occasions like these. Doron looked gorgeous and Yair more handsome than ever. It was a wonderful wedding. Once more, Mazal-tov to Yair and Doron, to Betty and Michael and to all the family, including the extended part of it ... all the members, parents and children of K.H.

It's nice to have Jeanette and Levy home again, although we know that Mrs. Winters has no complaints about her temporary 'daughter' Ilse ben Chanoch who kept an eye on her in Jeanette's absence.

Uri Edelstein, Ossie's son, has just finished four years of Mechanical Engineering at the Technion in Haifa. He is due to go over to Switzerland on an exchange student scheme (because of his excellent results).

Amir Golan, Pnina and Uri's big son, is home from Germany where he took part in various swimming competitions, also with fine results.

Micah, Gruner's wife, is presently in hospital. We all wish her a speedy recovery.

Did you know about the fire on Wednesday last? Over 2500 dunams of our pasture land went up in smoke in spite of the efforts of members to get the fire under control.

Our Rugby team had its first big meeting this week in the 'Miklat' ('pub' to you and me). If they score as many tries as they drank tins of beer, they should have a very good season!

Simona and Sara, our nurses, would like to remind everybody to drink lots and lots of water, tea, juice, — anything, in fact. There is a nasty virus going around which causes diarrhoea and vomiting - in case you haven't noticed!

If you've been wondering why all our kids are walking around in peculiar clothes (or should I say "even more peculiar-looking clothes"?) bare footed, and with an exhausted but contented look on the faces, it's because they are taking part in a camp here at home, run by various teachers, helpers, leaders, etc. Their theme is "Exodus" - from Egypt, that is, not the ship. They have